

Publicerad 2009-02-13 18:26 av vera gade

Berit Robins text om spindeln Lena fick mig att minnas.

1932: Pauline and Ednad - och Den svarta Änkan

Längst nere i trädgården vid vår bungalow i North Hollywood, ja det var väl mest bara en oordentlig samling buskar och gräs, några apelsin- och aprikosträd, där låg ett trädgårdsskjul. Det var ett riktigt gammeldags pottingshed: med en hög pulpet för arbetet med krukor, jord och frön vid fönstret och så ett stort mörkt rum fullt med sedvanligt skräp, gamla redskap och dylikt. Där lekte de stora flickorna Pauline och Ednad med min syster och mig: mamma, pappa och barn. När jag skulle straffas stängdes jag in i skräprummet. Där satt jag tyst som en liten mus, fyra år gammal. Spindlar fanns det massor av - en stor svart med ett rött märke på bakkroppen: Den svarta Änkan.

Det som skrämde mig mest var nog min mors skrik när hon upptäckte att jag stängts in i den damen sällskap. Året efter hade familjen flyttat till Lilla Essingen i Stockholm. Den lilla flickan med den svarta luggen var exotisk, men fattig. När småflickorna bytte sina bildermärken, som vi kallade dem, glansbilder, bokmärken, hade hon inga. Men hon fann på råd, hon bragte sina spindelbilder till torgs. Dag efter dag hade hon suttit och ritat spindlar i sitt lilla ritblock, målat dom i granna färger. Nu gällde de lika för flickorna när vi skulle stoppa i "kassen".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vera gade med Poeter.se id #19770 innehar upphovsrätten